

M. Pugelj: Če rdeče rože zapade sneg. — V. Molè: Stance o tulipanih. 659

Berlin ima vrhutega dva stalna cirkusa („Busch“ in „Schumann“) v lastnih poslopjih, ki sta urejena tako, da morajo uganjati prave čudeže; kar na mah se more igrišče, kjer so pravkar še dirjali konji, rjovelj levi in stopali sloni, izpremeniti v globoko jezerce, kjer se potapljajo plavači, kamor štrbunkne pravcati avtomobil, ki se pridrevi z mladim parčkom po strmim tiru doli — s cirkusove strehe itd. Cirkusa igrata celo zimo in spomlad, le po leti odideta z delom osebja in priprav po svetu; ker pa imata vso sezono vobče isti program, je prav dovolj, če si predstavo ogledaš enkrat.

(Konec prihodnjič.)

Če rdeče rože zapade sneg.

Če rdeče rože zapade sneg,
pa rože barvo izgubé,
povesijo glave, ovenejo,
ovenejo, se posušé.

In ko je pomlad, spet rože cveto,
a druge so rože to;
če je prve kdaj ljubilo srce,
ne bo drugih nikdar tako . . .

Milan Pugelj.

Stance o tulipanih.

Smejoči rdeči tulipani,	Iskala v vaših listih spanja
posejani	je Titanja,
v pomladni radostni poljani,	vsa tiha, polna trepetanja,
kaj šepetate v solnčni dan?	kdaj Oberon se vrne k nji?
Res, celo noč ste se smejali	Res, v vaše čaše so nalile
vili mali,	rose vile
ko favni so ji nagajali	in trkale in pele, pile,
in v brezah rogal se ji Pan?	da zdaj v očeh vam še blesti?

Kaj? . . . Sanjali ste o poljani,
kjer pijani
so same sreče tulipani
in Vesni solnčni konca ni.

Vojeslav Molè.